

Ylioppilaskamerat 50 vuotta

Etsin!

LYHYT HISTORIIKKI

Etsin! Ylioppilaskameroiden 50-vuotisjuhlanäyttely
Helsingin yliopistomuseossa 1.11. 2011 – 29.2.2012.

YLIOPPILASKAMERAT 1962 – 2012

Toimitus:

Jari Eerola
Anton Falkenberg

Pia Vuorikoski
Timo Huvilinna
Helsingin yliopistomuseo

Kansikuvassa Pirkko Tenkama Ylioppilaskameroiden kuvausretkellä Upinniemessä 1982.

Kuva: Raul "Ramme" Hakli, 1982.

Kulttuurilla osakuntajuopottelu kuriin

Kevättalvella 1945 Suomen Kulttuurirahasto ja osakuntien kuraattorit tekivät aloitteen perustaa Ylioppilaiden kulttuuritoimikunta edistämään kulttuuriharrasteita rintamalta palanneiden ylioppilaiden keskuudessa. Näiden toivottiin korvaavan ajoittain huomiota herättäneen ”osakuntajuopottelun”. Toimikunta järjesti ylioppilaille vuosittain kulttuuriviikkoja ja -kilpailuja, joista tuli suosittuja.

Teekkarit toivat kulttuurikilpailujen ohjelmaan valokuvakilpailun vuonna 1949. Pyyteetöntä tai ei, mutta teekkarit nousivat alkuvuosina useimmiten palkintosijoille. Tämän sanottiin johtuneen siitä, että heillä oli käytettävissä opinahjossaan useita suurennuskoneita. Ehkä tässä oli kimmoke siihen, että kulttuuritoimikunta perusti keväällä 1953 yhdistyksen levittämään valokuvaustietoutta ylioppilaiden pariin. Ensimmäinen, tuolloin vielä Ylioppilaiden kameraseuran sääntöjen laatimista koskeva kokous pidettiin 17.2.1953 Härmäläisessä osakunnassa. Yhdistyksen tavoitteena oli tarjota jäsenilleen teknisen tietouden ohella mahdollisuus käytännön laboratorioyöskentelyyn. Yhdistyksen nimeksi vakiintui syksyyn mennessä Ylioppilaskamerat.

Toiminta vakiintuu

Yhdistyksen alkuvuosina toiminta keskittyi ”valistustilaisuuksiin”, joissa esiteltiin valokuvauksen uusia suuntauksia ja mahdollisuuksia. Värivalokuvauksesta ja harrastelijoille vielä harvinaisesta värivedostamisesta keskusteltiin paljon. Vuoden 1958 värivalokuvauskurssin kruunasi mannekiinikuvan myynti Me naiset -lehdelle.

Yhdistys järjesti myös jäsentenkeskeisiä valokuvakilpailuja, joissa kuvia arvioivat tunnetut alan ammattilaiset, kuten **Otso Pietinen** ja **Caj Bremer**. Perusteltu kritiikki kehitti kuvaajan kykyä hahmottaa olennainen kuvattavasta aiheesta, lähestyä kohdetta eri tavoin ja ottaa teknisesti onnistunut kuva. Kilpailujen palkinnot saattoivat olla esimerkiksi tuotteita ”kemistien kaupasta” tai vapaatunteja laboratorioon.

Ylioppilaskameroiden ensimmäinen laboratorio sijaitti vuonna 1954 Domus Academican B-talon vintillä. Seuraavan vuoden lopulla se siirrettiin A-talon kellariin. Ensimmäinen suurennuskone ostettiin tuontisäännöstelyn vallitessa jäsenistön rahalainan

turvin. Vuoden 1956 talousarvion perusteluissa kerrottiin kerhon toiminnan olevan ”oleellisesti suurennuskoneen varassa”. Jäseniltä perittiin laboratorion käytöstä nimellinen korvaus, joka muodosti ajoittain runsaan kolmanneksen yhdistyksen tuloista. Laboratorion yhteydessä yhdistyksen virkailijat pitivät vastaanottoaan ja myivät alennuksella valokuvaustarvikkeita. Yhdistyksen käsikirjastoa kartutettiin lähes alkuhetkistä lähtien ulkomaisilla valokuvalehdillä kuten *Photo Magazin* ja *U S Camera* sekä erilaisilla valokuvausteoksilla.

Yhdistys järjesti kuvausretkiä Suomenlinnan talleihin lähikohteisiin sekä tutustumiskäyntejä kuvallaitoksiin, laboratorioihin ja studioihin. Mustavalkokuvauskurssit alkoivat vuonna 1955 ja ne ovat jatkaneet suosiotaan aina 2000-luvulle saakka. Yhteistyö osakuntien ja muiden kamerakerhojen kanssa oli alkuvuosikymmenellä vilkasta. Ensimmäinen pyyntö ulkomaiseen valokuvanäyttelyyn saatiin 1958. Kyseessä oli tshekkiläinen Brnon yliopisto, mutta aika ei ollut vielä otollinen. Jäsenmäärä kasvoi hitaasti ja oli 1950-luvun lopulla noin 140.

Ylioppilaskameroista rekisteröity yhdistys

1960-luvun alkuun tultaessa yhdistyksen toiminta oli vakiintunut: järjestettiin esitelmää, kurseja, kuvausretkiä sekä kevät-, syys- ja kuukausikilpailuja. Ylioppilaskameroiden perustamisasiakirja allekirjoitettiin talvella 1962 ja yhdistysrekisteriin se merkittiin 4.5.1962. Päivää alettiin myöhemmin viettää Ylioppilaskameroiden vuosipäivänä.

Vuoden 1965 toimintasuunnitelmaan kirjattiin toiminnan jatkaminen ”perinteiden mukaisesti”. Se tarkoitti käytännöllisen valokuvaustaidon kehittämistä ja tutustumista uusiin taiteellisiin ilmaisumuotoihin sekä teknisiin menetelmiin. Uutena palvelumuotona kokeiltiin vuosikymmen puolivälissä

kuvauspalvelua, mutta se jäi paljolti yksittäisten jäsenten aktiivisuuden varaan. Ylioppilaskamerat oli mukana, kun Helsingin yliopiston ylioppilaskunta (HYY) pitkän harkinnan jälkeen otti keväällä 1968 käyttöön kuvallisen jäsenkortin.

Liikkuvaa kuvaa

Valokuvauksen ohella kiinnostus suuntautui myös elokuva- ja tv-työhön. Vierailukohteina olivat Fennada-filmin ja Pasilan tv-studiot. Vuonna 1967 perustettiin filmiryhmä Synopsis, jossa oli aktiivisia jäseniä parikymmentä. Ensimmäisenä vuotena saatiin aikaan noin 5 minuutin, 8 mm:n mustavalkoinen filmi, johon oli tavoitteena saada ääni seuraava vuonna. Ääniraidan valmistumisesta ei ole tietoa, mutta ainakin ohjaajat **Risto Jarva** ja **Mikko Niskanen** kävivät kertomassa ryhmälle ”hyvien elokuvien” teosta Euroopan hulluna vuotena 1968. Filmiryhmän toiminta jatkui yhteistyössä teekka-reiden ja pohjalaisten elokuvakerhojen kanssa.

Näyttelytoiminta käynnistyy

Yhdistyksen kansainvälinen vuosikymmen oli 1960-luku. Se alkoi osallistumalla Jugoslavian valokuvauskilpailuun 1960. Keväällä 1963 suomalaiset menestyivät Euroopan ylioppilaiden IX valokuva-

näyttelyssä Uppsalassa niin hyvin, että Ylioppilaskamerat sai järjestääkseen seuraavan näyttelyn. Se oli 1965 esillä HYYn kirjastossa Leppäsuolla, mutta suomalaisten menestys ei ollut enää mainittava. Seuraavana vuonna kuvia oli esillä ranskalaisessa Perpignan'ssa, josta tuli paluupostissa palkintoja ja kunniamainintoja. Vielä olivat vuorossa Białystok Puolassa sekä Plzeň Tšekkoslovakiassa. Puolaan lähetetyt näyttelykuvat katosivat, mutta onneksi kuvat oli vakuutettu varsin hyvin ehdoin.

Vuosikymmenen päätti valtakunnallinen ylioppilaskamerasuoriston valokuvanäyttely Akateeminen kamera-69. Sen järjestivät Ylioppilaskamerat yhteistyössä muiden opiskelijakamerakerhojen kanssa. Näyttelyyn tarjottiin vajaata 400 työtä, mutta esille voitiin laittaa vain 126. Näyttelyssä Vanhalla ylioppilastalolla kävi katsojia viikon aikana yli 5000. Helsingin jälkeen näyttely kiersi muualla Suomessa ja erityisesti Oulussa se herätti huomiota.

Valokuva ottaa kantaa

1960-luvun alussa yhdistyksen jäsenmäärä hieman laski, mutta kymmenisen vuotta myöhemmin jäseniä oli jo noin 1500. Kasvua selittänee läheisen valokuvausliikkeen kanssa solmittu sopimus, jonka mukaan Ylioppilaskameroiden jäsenet saivat ostok-

Simo Hannelius: "Vanhan valtaus 1968".

sistaan alennusta. Myöhemmin mukaan tuli muitakin valokuvausliikkeitä.

1970-luvun poliittisuus näkyi myös Ylioppilaskameroiden toiminnassa. Vuoden 1972 vuosikertomuksen mukaan vuosi pääsi hitaasti vauhtiin, koska ”yhdistyksen monimutkainen hallinto pitkitti yleiskokousta”. Valokuvauskilpailuissa olivat aiheina lasten oikeudet ja työläinen. Yhteistyössä Ylioppilasteatterin kanssa dramatisoitiin **Seppo Urpelan** novelli 130 dian muodossa. Filmiryhmä puolestaan sai aikaan yhdessä Eteläsuomalaisen osakunnan teatterin kanssa 25 minuuttisen väri-äänielokuvan Bingo. Vuonna 1973 Ylioppilaskamerat teki Vammaisten koulutuspoliittiselle yhdistykselle diasarjan, jossa kuvattiin vammaisten yhteiskunnassamme päivittäin kohtaamia tilanteita.

Kerhoilloissa tutustuttiin mm. amerikan- ja siirtosuomalaisuuteen. Vanhalla ylioppilastalolla esillä ollut suomalaisesta opiskelijasta kertova näyttely jatkoi matkaansa Moskovaan. Vuonna 1977 koottiin yhdistyksen 15-vuotisjuhliin näyttely vapaa-aiheisista kuvista sekä Käpylän raviradalla kuvatusta reportaasista.

Vuosikymmenen puolivälissä Ylioppilaskameroiden toiminta notkahti ja muun muassa filmiryhmän toiminta päättyi. Uusiksi aiheiksi löydettiin dokumentti- ja reportaasikuvaus, jotka kiinnostivat jäsenistöä.

Näyttelyitä, karnevaaleja ja juhlintaa

Avartuva maailma välittyi Ylioppilaskameroiden 1980-luvun alun kerhoilloissa, joissa tutustuttiin esimerkiksi islamilaiseen arkkitehtuuriin, tähti- ja vedenalaiseen kuvaukseen. Perspektiiviä haettiin vaikkapa kotimaisesta 1900-luvun alun valokuvauksesta. Taakseen katsova yhdistys kutsui ensimmäiseksi kunniajäsenekseen vuonna 1980 valokuvaajaveteraani **Vilho Setälän**.

Aluksi kuvausretkiksi riittivät mainiosti Suomenlinnan ja Verlan kaltaiset kauniit maisemat. Vuosikymmenen ensimmäinen yritys mennä Tukholmaan kariutui laivalakkoon, mutta seuraavana vuonna päästiin jo perille. Myös hyisessä Leningradissa poikettiin. Tutustumiskäynnit Lehtikuva Oy:n ja Postipankkiin valottivat kuvien ja av-tekniikan käyttöä työelämässä.

Merkittäväksi muodostui Vanhalla ylioppilastalolla järjestetty Ylioppilaskamerat 80 -näyttely, josta toivottiin jokavuotista ja aina edellistä laadukkaampaa tapahtumaa. Seuraavan vuoden näyttely järjestettiin naapurissa, Uuden ylioppilastalon Kirjakahvilassa. 20-vuotisjuhlanäyttely oli jälleen Vanhan Korporaatioalissa. Näyttelypalkinnoiksi saatiin yrityksiltä lahjoituksina kirjallisuutta ja fil-

Ylioppilaskameroiden kuvausretki Upinniemeen vuonna 1982.

Ylioppilaskameroiden pikkujouluriehää 1970-luvulla.

miä. Helsingin Sanomien arvostelija piti näyttelyä vaisuna. Varsinainen vuosijuhla järjestettiin Savolaisessa osakunnassa, Uuden ylioppilastalon 6. kerroksessa. Ylioppilaslehdessä mainostettiin juhlaa lakonisesti: "Liput 8 mk. Ja kaikki mukaan". Ohjelman mainittiin olevan monimuotoista ja runsasta. Illan tähtiesiintyjät olivat **Heinäsiirikka** ja **Tavaramarkkinat**.

Ylioppilaskameroiden suurimpia hetkiä oli 1985 maahamme saatu insinööri **Giovanni Pandinin** valokuvanäyttely Venetsian karnevaalit, joka järjestettiin yhteistyössä Italian Kulttuuri-instituutin ja HYYn Kulttuurikeskuksen kanssa. Suomeen näyttely saapui Oslostä kierrettyään sitä ennen useissa Euroopan kaupungeissa. Helsinkiin piipahtanut Pandini kuvasi itseään kuvaajana harrastelijaksi. Näyttelyyn liittyi aihetta tukevia valokuvanäyttelyitä sekä karnevaalinaamiaiset Vanhalla. Näyttely kiersi Helsingin jälkeen Turussa, Porissa, Kuopiossa ja Kemissä. Muut 1980-luvun ulkomaanyhteydet rajoittuivat lähinnä Puolaan ja Ranskaan.

Ylioppilaskamerat järjesti viidennen vuosinäyttelynsä Tää kaatuu kohta! Vanhan Galleriassa 15.1. – 9.2.1986. Näyttelyesite kuvaili näyttelyä: "... Ei se kaadu. Mutta nimi on hauska. ... Yhteisnäyttelyt ovat vaarallisia: liian vähän liian kaukaista liian lähellä:

liian monta tunnelmaa. Vanhoja kasvoja, tyylejä ja tapoja, viisitoista kuvaajaa, uusia nimiä, uutta tekemistä, värejä, sanoja. (mutta nyt liikkuu henki). Vanhaa ja uutta. Henki." Nyt pääkaupungin suurimman lehden arvostelija kuvaili Ylioppilaskameroita "hyvän hengen riivaamiksi [...] Valokuva yhtyy sanaan, rakentaa kollaaseja, ja on oma itsensä väreissä tai mustavalkoisena". Näyttelyä pidettiin yhtenä näyttönä Ylioppilaskameroitten vahvuudesta.

Ensimmäinen oma lehti ja Image syntyvät

Ylioppilaskamerat alkoi julkaista vuonna 1982 *Levottomat kuvat* -lehteä, jonka tie päättyi lopulta toimitusvaikeuksiin. Lehden esikuvana oli keväällä Turun kuvausretkellä nähty paikallisten ylioppilaskameroiden julkaisu ja koska HYY tarjosi piirissään toimiville järjestöille painotukea, oli suunnitelma omasta lehdestä valmis. Mieleissä olivat rasteroidut kuvat, B4- koko ja 32 sivua. Ensimmäinen numero käsitteli kesän Upinniemen kuvausretkeä ja sen piti ilmestyä yliopiston avajaisiin. Kiireessä kootun lehden rasterointi epäonnistui ja noin 1000 kappaleen painoksesta vain parikymmentä päätyi käsin kootuina jakeluun. Lopusta tuli kuuluisaa "makkeliä".

Tekniikkaa hiottiin, toimituksessa onnistuttiin ja lopulta lehdelle hankittiin jopa ISSN-numero.

Koska ilmoitusmateriaalin hankinta pieneen kerholehteen oli melko hankalaa, niin päädyttiin tekemään "isoa" lehteä osin yhdistyksen ulkopuoli-

Ylioppilaskamerat julkaisi kolme numeroa Levottomat kuvat -lehteä ja myös Image syntyi yhdistyksen toimesta. Vasemmalla ensimmäisen Imagen suunnittelua.

sin voimin. Niinpä vuonna 1985 näki päivänvalon kaksi kertaa vuodessa ilmestyvä yleiskulttuurijulkaisu *Image*. Tavoitteena oli, että lehti selviäisi pian "omillaan" ja niinhän siinä kävi. Tuoreeltaan Aamulehti katsoi Imagen jatkavan 1930-luvun lopun, erittäin korkeatasoisena pidetyn *Kuva*-lehden perintöä. Imagella oli nuorekkuuden lisäksi tarjottavanaan pyrkimystä laadukkuuteen ja monipuolisuuteen. Rungas kirjoituksiin liittyvä kuvajournalismi sai kiitosta. Se oli selkeää ja dynaamista, ja myös mustavalkokuvia arvostettiin.

Taantumasta uuteen nousuun ja uusiin tiloihin

Ylioppilaskameroiden toiminta taantui pahasti 1990-luvun vaihteessa. "Tilejä ei ole pidetty kahden vuoteen, joten kaikki tiedot tuloista ja menoista ovat yhtä sekamelskaa", kerrottiin Ylioppilaskameroiden selvityksessä koskien vuoden 1991 tilejä. Toimitilat ja laboratorio olivat surkeassa kunnossa. Seurasivat talkoita ja kaksi perättäistä vuosikokousta, joilla yhdistys tiloihin nostettiin reippaasti jaloilleen. Seuraavana vuonna toiminta jatkui entisen kaltaisena mv-alkeineen ja kuvakritiikkeineen. Yhdistykseen liittyi myös uusia jäseniä ja 1993 jä-

sen määrä oli kaksinkertaistunut. Vaikka kurssitoiminnan merkitys yhdistyksen toiminnassa kasvoi, eivät perinteiset maanantaipäivystykset menettäneet merkitystään, vaan olivat edelleen tärkeitä tilaisuuksia jäsenistön kohtaamisille.

Yhdistys järjesti valokuvanäyttelyitä, joista menestyksekkäitä olivat esimerkiksi Vanhan Galleriassa 1993 esillä ollut Vähän ennen ... ja 1995 *Laterna Magican* yhteisnäyttely 37°. Vuonna 1997 *Galleria Zonessa* järjestetty 35-vuotinäyttely sai myös osakseen paljon myönteistä palautetta, vaikkakin Helsingin Sanomien kriitikko piti nyt valittua näkökulmaa suppeana: "Mustavalkoisuus on tietoinen temaattinen valinta. Se mahdollistaa paremmin keskittymisen kuvilla viettelyyn, mikä monilla kuvaajilla, vähän viattomastikin, liittyy sensuaalisuuteen".

Luontokuvausryhmän Helsingin luonnonsuojelualueilla kuvatuista kuvista toteutettiin Suojeltu saareke-näyttely, joka Ympäristökeskuksen jälkeen kiersi Helsingin kirjastoissa. Näyttelyn sanotaan tavoittaneen Ylioppilaskameroiden siihen asti laajimman yleisön. Vuosituhannen lopussa oli Helsingin rautatieasemalla esillä *20 ja risat - vuosituhannen viimeiset nuoret -näyttely* sekä Annantalossa *URBIA*, jossa esiteltiin nuorten kuvaajien käsityksiä kaupungista ja kaupunkikulttuurista.

Ylioppilaskamerat osallistui vuonna 1997 Sibeliusakatemian opiskelijoiden kanssa Musaka-kokeiluun, jossa diashow yhdistyi musiikkiesitykseen. Yhteistyö valtiotieteellisen opiskelijalehden *Tutkaimen* kanssa toi mukanaan myös paljon myönteistä huomiota. Tiedotuksessa käytettiin edelleen yhdistyksen perustamisvuosien tapaan *Ylioppilaslehteä*. Perinteikäs jäsenkirje vaihdettiin lehdykkämalliseksi tapahtumakalenteriksi ja 1996 www-sivuihin. Tietokoneaika toi mukanaan myös jäsenrekisterin siirron Macintosh-tietokoneelle sekä jäsenistön virtuaalinäyttelyt yhdistyksen sivuilla.

Syksyllä 1997 Ylioppilaskamerat oli joutua kodittomaksi HYYn myytyä Domuksen A-talon HOAS:lle. Uudet tilat löytyivät lopulta naapurista, Domuksen C-talosta. Vuodenvaihteen jälkeen yhdistys jätti myös Domuksen B-talon tilat rakennuksen peruskorjauksen vuoksi. Väliaikaistilojen ja Botton laboratorion kautta yhdistys päätyi Domuksen D-talon alimpaan kellarikerrokseen. Tilat todettiin sopiviksi: toimisto oli ehkä pienehkö, mutta studio oli kookas ja korkea.

Edistyksellinen kameraseura uudelle vuosituhannelle

Taideteollisen korkeakoulun apulaisprofessori Merja Salo luonnehti Ylioppilaskameroita 1990-luvun lopulla seuraavasti: "Ylioppilaskamerat on valokuvauksen kentässä kahdella tavalla vaikuttava yhteisö. Se toimii hyvin ryhmänä ja onnistuu tuomaan esille jäsentensä töitä kiinnostavissa ja hyvin koostetuissa ja toteutetuissa näyttelyissä. Lisäksi

sen piiristä tulee koko ajan yksilöitä, jotka harrastuksesta kipinän saatuaan suuntautuvat määrätteisesti valokuvaajan uralle. Ei olekaan sattuma, että Taideteollisen korkeakoulun valokuvataiteen opiskelijoista monilla on takanaan toimintaa juuri Ylioppilaskameroissa."

Vuosituhannen alussa Ylioppilaskamerat kirjasi toimintansa perustuvan "valokuvausharrastuksen ja itse valokuvan ymmärtämisen edistämiseen". Tämä saavutettiin tarjoamalla jäsenistölle tarvittavat tilat ja laitteet sekä mahdollisuus tuottaa "inspiraatioita valmiiksi töiksi ja tuoda näitä töitä esille". Ylioppilaslehden ilmoituksessa samana syksynä hehkutettiin, että "Synkeä kaamos levittäytyy kohta kaupunkiin, mutta mitäs siitä, tässä jengissä ei tunneta pimiönpelkoa".

Helsinki Euroopan kulttuuripääkaupunkina vuonna 2000 seminaareineen ja näyttelyineen houkutteli ihmisiä valokuvauksen pariin, mikä oli Ylioppilaskameroille ainutlaatuinen tilaisuus. *Ylioppilaskameroille ainutlaatuinen tilaisuus. Ylioppilaskameroille ainutlaatuinen tilaisuus. Ylioppilaskameroille ainutlaatuinen tilaisuus. Ylioppilaskameroille ainutlaatuinen tilaisuus. Ylioppilaskameroille ainutlaatuinen tilaisuus.* *Ylioppilaskameroille ainutlaatuinen tilaisuus. Ylioppilaskameroille ainutlaatuinen tilaisuus. Ylioppilaskameroille ainutlaatuinen tilaisuus. Ylioppilaskameroille ainutlaatuinen tilaisuus. Ylioppilaskameroille ainutlaatuinen tilaisuus.*

YOK!
Fotomaratoni 2003
28.8 klo 14.00-02.00

12 tuntia / 12 kuvaa
Tartu haasteeseen
Taiteiden yössä.
Ikuista 12 hetkeä vaikkapa
pokkarikamerallasi (digi- ja apskamerat diskataan).
Osallistumismaksu 10€
Lisätietoja ja ilmoittautumisohjeet:
www.fotomaratoni.net

muoto
design, muoti, sisustus, intohimo

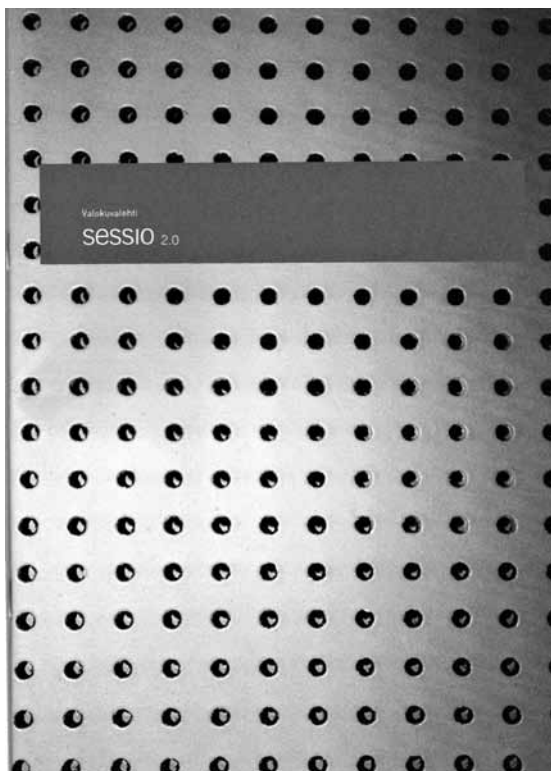
IMAGE
maailma suunnilla oim

FOTOYKS
KATAKI KATAKI

Yhdistys koki 2002 sukupolvenvaihdoksen ja toiminta hieman hiljeni. Päivvystykset, kurssit, vierailut ja näyttelyt olivat edelleen toiminnan selkäranka. Kuvausretket ulottuivat Lappiin ja Vilnaan. Seuraavana vuonna Ylioppilaskameroilla oli kaksi isoa projektia: *Sessio 2.0* -lehti sekä *TakeAway* -näyttely. Vuonna 2004 Fotomaratonin yhteydessä järjestettiin mobiilisarja, jossa kilpailutehtävät annettiin tekstiviesteinä. Osallistujien tuli kuvata kamerapuhelimella ja palauttaa kuvat multimedia-viestinä.

Vuodesta 2007 yhdistys on tehnyt säännöllisesti ulkomaanmatkoja. Vuonna 2007 kuvausmatka suuntautui Budapestiin. Toiminta oli muutoin perinteistä, mutta järjestölehteä alettiin jälleen toimittaa. Tilauskuvauksena tuli ikuistetuksi filosofisen tiedekunnan promootio. Seuraavana vuonna olivat vuorossa eläinlääketieteellisen sekä maa- ja metsätieteellisen tiedekunnan promootiot. Ulkomaan-kohteena oli Pietari. Vuosina 2009–2011 matkustettiin Barcelonaan, Tukholmaan ja Gdanskiin.

Ylioppilaskamerat on järjestänyt vuosien kuluessa niin syksyn aloittajaisia kuin kevään lopettajaisia ja päinvastoin. Unohdettu ei ole myöskään saunailtoja, ”hengailuhetkiä” tai pikkujouluja ”isosta joulusta” puhumattakaan. Aina on viihdytty, vaikka paikat ovat vaihdelleet.

Sessio 2.0 vuodelta 2003.

Laitehankintoja ja kalustoa

Laboratorion eli pimiön ensimmäinen suurennuskone oli 6x6 cm filmille soveltuva Optimus. Sitten se vaihtui Magnifaxiin, Liesegangiin sekä Leitzeihin ja Dursteihin. Muutakin varustusta hankittiin kuten kehitystankki, vaihto-objektiivi ja leikkuri. Kellot olivat aluksi mekaanisia, myöhemmin digitaalisia. Laboratorion varustusta lisättiin ja kehitettiin jatkuvasti, ja vuonna 1969 sitä kuvattiin jo ”lähes täydelliseksi”. Vuonna 1974 hankittiin ensimmäinen värityöskentelyyn soveltuva suurennuskone Beseler. Parhaimpina vuosina suurennuskoneita käytettiin yhteensä yli 12 000 tuntia. Pimiö on sijainnut vuosien kuluessa Domuksen A-, B- ja C-taloissa. Kuten yhteistilat yleensä, ei laboratorionkaan säästynyt hävikiltä, sotkemiselta, ilkeillä ja murroilta.

Studio kalustoihin saatiin käyttöön syksyllä 1985. HYYn tuella hankittiin Eiri-yhtiöstä studiokalusto Broncolor Impact Expert Kit ja Superfotosta valotusmittari Gossen Lunasix. Kymmenen vuotta myöhemmin kalustoa täydennettiin 6x6 Rolleiflexillä. Studiovalot kaipasivat aika ajoin huoltoa ja tautapahvit uusimista. Nykypäivää lähestyttäessä kalustoon kuuluivat myös muun muassa heijastimet, hunajakennot ja savukone.

Yhdistys vuokrasi 1960-luvulla jäsenistölleen kaitafilmaustarvikkeita kuten Canon Zoom 2x8 mm:n katselu- ja leikkauslaitteita sekä projektoreita ja lamppuja. Vuonna 1981 saatiin Bensowilta ja Pro Fotolta lahjoituksena Olympus XA-2 -kamera, jota myös vuokrattiin jäsenistölle. Ensimmäinen jäsenen käytettävissä oleva digikamera hankittiin vuonna 2002. Kameran arvokkuuden vuoksi käyttäjistä pidettiin kirjaa, ja käyttäjän oli ennen lainausta osallistuttava kameran käsittelyä koskevaan opastukseen. Vuonna 2008 jäsenistön käyttöön ostettiin Mamiya RB-67 kamera.

Anton Falkenberg, oik. yo,
Ylioppilaskamerat ry:n varapuheenjohtaja

Jari Eerola, HYYn arkistonhoitaja

Etsin! Ylioppilaskameroiden 50-vuotisjuhlanäyttely Helsingin yliopistomuseossa 1.11.2011–26.2.2012.

Näyttelyn työryhmä: **Pekka Aavikko, Anton Falkenberg, Timo Huvilinna, Pia Vuorikoski**

Tulosteet: **Ferin-kuva Oy**

Käännökset: **Alexandra Tuominen, Helsingin yliopiston kielikeskus**